

האור בקצתה המחול

כך מזאה את עצמה במחולך תקופת ההחלמת משדרת אופטימיזית לבולם, "אגן" הירתי הדולה, ואני דרבעתית את האנשיות ספרבי, ראייתן אונס שכאבוי ונשברנו אבל אגני אודם שטובר הלאה, בבליליות היהת לי אופטימיזות וטלי שפָר עלי, אטנטן, יש נשים שחן גורדיות, נשים אבן טחות מה, טוחן 18 הנשים שהלינו בתשוכת, שלוש נפנדת, זו אבן לא פשוט, אבל אגני מסתדרת לא להחשיב על זה אלא להזאות ברורים.

בשל הזרק לעדכן את החברדים בפצע
בבתקופת החולמה, מתרח שלם בלונ
אליו העלהה צירורים ועדרנה בטמצצת.
הוא נקרא עפסע להחלפה, וכמ' הוא שירד
בסדר אופטימי. "וז לא היה בלבו שעששו
קשה, שעצבן לקרווא. תמיד היה בו שמר
חויבי כי אני אדם צוות", גם את הראיין
זההה ברורה לקויים, לדבריה, בכלל הגזעך
להראות לאנשיים את הצד החויבי, "חשוב לי
לספר לאנשיים את הצד האופטימי, להראות
ונשים אהרות שיש הצלחה ושיש עתידה, במוש"
ש שחשוב פאוד להברך, במצוות סטרמן השה,
ג'י' מניחת שם היידי מנגלה את זה בטה
ודרושים מאוחר יותר, הכל זהה נראת אהרת,
כל פריך לדעת שאנשיים גם חוליליטים. היה
לא לוימת הדרכת אומנות בבית ברל יכרי
אוכבל להעדר את כל היפוי המרדים הוא

"אנני לא מצליחת את הmph להפוך אחר",
ואם אומדרת, "יאכבל אפשרות ל枰זוא נקודות של
גם בחרך ההתמודדות", אובי לא בן און דהוי,
ו' אני השבשת שאמ' דבריהם קורט יש ישבה.
ולמה קורתה לי כי הייתי צריבה לשנות הרגלים
פעט. קיבלתי שנה לנוחות ולחשוב על החיים.
ו' טיפוס פורטוגזיניסטי. עפומ', אם חבירים
בבאאים, הייתי דודמת שהאבל יהיה מתוקתק,
וזום הכל מושלם אבל בזורה אחרת. עשים
ו' אובי מרגיניה שקיובלתי מוגבות, האבטמי את
ב' החיים אובי יותר מחוברת לרדיניות שלו,
ו' ג' גאנטסבדלט למיטומן מה שאננו ברגע.

מקום מפלט

המחלוקת העומדת בין רותי קידרובל (59) לא הרתה אבל היהת מורתת ומורהת השראת, בבלו גוללה ברוטביה ובכיניל שטפונה עולמה ג'וזף חדר עם גוריה ואודית את משפחתה, שששי' ג בתל אביב, היא מתארת במשפחה חbeta, גיטה הערכבת רbeta ליליטוורים, לרבות, ות ולהנגן. בתיוכן לפדה במנגה אוניות נסירות, שהחברה בין האהבה שחשה פנימל צעריך גרות עם אהבתה ליליטים ולוחינען. טאואו טאנוי ג את עצמי אהבתני לישע, בילדיה מרגותי ים, אהבתני לתפור, לפרוון ולז'ידי. מודחת גון הירחה בתיה שעוזיאל, שטפהה בפניה את גזה לאופנתן.

ובבלו הולה לעבור כטורה וטחנת בביון. השורר עידחים ובעדוני אי. בכנסת 2003, בעודה מפיסטות תואר שני, נקבעת רוחם. בברית ה-IZ גילו הומאים עז ענק, שלמעה הרח חוצה את הרחם, והוא טסוקן הוציאו לה כליה אחת, שחול, נחבי. היהי בת 48, לפני ההרכשתו הייניות. זו הייתה הפעעה שלא ידענו באיפה נגיעה, זה היה גידול בידר שנולד לאם לאט מעורב בחיליך גם איברים נוספים ולא מבוגרתו או להסרנות.

הבד שודג הצל בכל שעתו אף

יום אחד היה חזרה
חכיתה עם ארבע
חברות, ואני כמוני
הייתי עם הפהה. היה
שאלה אותה אם חם ל-
אמרה "אם חם לך,
אני מרצה לך להוריד
אותה, את יפה גם כוכב
או תחלטי להבין שה-

שלם: "מתוך 18 הנשים שהציגו בתערוכה, שלוש נפטרו. זה אכן לא פשוט, אבל אני משתדל לא לחסוב על זה אלא להיאחז בחים"

אמנות במקום מילוי

פעטרת לפניהם, תוך פחות
שנה בזאו ואבחון. החקשי של המות של אבא
לו הופיע בעבודות של. בדרך כלל האזרחים
ליל הח פאזרחים וגערנים. בשאבה של
אושפזת, אפרתלי להוציא פענץ' דברים קשים
תמר. ו היה הפוך ראשונה שהרשטי לפנבי^ו
עשנות מושך בועם, מחרים. יצורי עסודה שניי

בגדי צבאיים ואבזם. מילויו של הצבא היה נסיגת מלחמה ופערת מלחמה. מילויו של הצבא היה נסיגת מלחמה ופערת מלחמה.

תגה זאת, הרכשתה שקהאטי והרבת קושי טוטבי
חרורה אפשר רוח להמשיך הלאה".
כל אחד יכול להזכיר באומנות?
אנוי מאכינה שבבל אחד יש בן צידתי,
לא חייב להיות אטנות פלסטית, יש באלת
שדרם, רוקדים, בותחים, אם תקחי ילד בן
לווש ותוראי איך הוא מציר, מה זה מוציא
בכוניהם, זה פשוט לשחרר פקק של יצירתיות.
בנוסף לכך, לא יתאפשר לו לחשוף

היך להבין שלא טענה מת דזאג, מה השם שמשנה תורך, התהלך הוא מזרחי, פושט להשתפשעטו לילדין, לא כולם יבואו אמנים אבל הרוחות הא הפניע, ההתרגשות".

כשה חודשיים אחריו ההתלמה יצירה תפורהה ק' קראת' מיטוקים', וזה היה פסידית טעבל עבורי. לתריסות הגיעו רופאים אחים, וזה היה אך פרוגש,

שלם בוגדרה את עצמה כאדם ריאלי, "השא"
ילפה זה קרה לי, לא היה שאללה לרולונגטה.
שבתי רק בת ששים עם זו, אבר זיגזאים מות'

אמנות במקום מילים

את האמנות בהidea מגדרה שלם בדרך ביישוי, אם היו ל' פילם כנראה לא הייתה מחייבת אבל זה פשחו נורא רגשי, אני מחייבת את הרשנות שלי, זו סוג של מסע של חיפוש פנימי". בתקופת המלחלה עבדה שלם את העברות, ובחרה לבנות, "זו

טה", שלם ובסורת ששתטעה את א' מדבר על הקינות וללא ידקה מה צושים עם השם פרנן בראה לי גוראי. שלם עבדה ניתוח להסרת סט פול העיניים. שלם עבדה ניתוח להסרת ל, אהרו החהלה פדרה של ששה טיפולים רפואיים קשים בוותה. ישפעת זו בילה במש

היות הזרנוגות להתפקיד בעצמי, הבנתי שאין רזהה למסנן את אמונותיו לאורך כל השנים שברחי פה ושם ציוויליזציה שליל אבל זה לא היה אף פעם פשוט שפָּשָׂח שפָּשָׂח לסתור עליון. שלם רואה תסניר חשוב לאמנויות בחירות. זה מוקם לבטח באב, גענערן. דברים שלא ירעתו לתוניר, יצאו בזירה. זה פשוט לזרוק את הגבע, ואודם ברים יצאו, המכונן מהדרם, שלאלות רזה ל' שם דיד קבוץ בדרכות פחדנות, שלאלות רזה ל' שם דיד קבוץ בדרכות פחדנות, שלאלות רזה ל' שם דיד קבוץ בדרכות

הציגו כי הבד סופג הכל בכל שפת. אנו פארא נאכינה בכוח של האנרגיה".
טערר לבך, היה רואה גם סוג של ניבוי באנטונת. "כל השנים משלם לא צירתי בשוחר".
היא מספרת. "יהודים רבים לפני שחלהתי התחלתי פחאות לחשחתם בעקב השחור. וזה כמו גבואהה שהגשומה את עצמה, קראתי לziejיר גות מהול האצללים ועד לפני שידעתני שחלהתי. אני חשבתי שהציגו טקדים את מה שאפשר להגיד וזה בהחלט תחושה גבואהה".
בזמן האחרון, חלמה גם אבה ב汜אדי ריאום על קלח זין להשלים עם זה וכיסומו של רבר מארת הרונשטיין באילו שניי מתהփשת. בית מורידה אותה אבל כאנדרטם הור בוגיעים הייתי אותה. "חווקה בת הקטנה, שחיותה התקופה בת זו, היא זו שגרתה לה להשלים פראה החדר. יום אחד היא חזרה הביתה לרבעה הברבור, ואבי כבזבון הייתי עם הפאה. שאללה אותו אם הם לי ואברהם אם הם לך, ודרשה לך לתרודד אותה, את יפה גם כבאה".
וחלהתי ל振奋תו הצעיר וכובע אוחז.

אורלי ורותי חלו בסרטן • האחת החלימה, השנייה יודעת שסופה קרב • בתחילת התמודדות שאבו שתיהן כוח רב מהאמנות והיצירה • עתה מוצגות עבודותיהן בתערוכה חדשה של 18 נשים חולות סרטן, המבקרים מסר מరשים של אופטימיות, שמחה ותקווה

יאל ליבובייא, גראנות, צילום: איבגריד מילר

קורנבלו. "מקווה
שהאופטימיות תאריך
לי את החיים ותעוזור
לפַתְגּוֹן גָּוֹן לאחמי

"זו הייתה הפתעה
שלא ידענו מאייפה ר
הגיעה. זה היה גידול
נדיר שגדל לאט לאט
אבל מעורב בתהילין
גם איברים נסכמים

זה מרגע שברוק כבש שאנשי רעם בזומ בהיר. התהווות היה באמת נופלים עליך, אתה לא יודע מאיפה הוא אני אדם ריאלי, ישר שאלתי מה האחד הוא אמר שהשנה להנאהת אנטונ שום דבר לא יכול לחשוף אבל השם כי אם

בופולאה", היא אופרתת. את בעלה, עמר, החזקן מלחתת המברך, "הייתה בת 26, הוא לפחות שיל לדורות נירית לעבורת שלו". נוכרת, "ושתאות היהת אוזקה וגונתקענו בחדר האטום", הווה בנה את ביתו בירושלם ולפנוי 15 שנה עבר לנילו. במשך עשרים עשרה אורדי בוגרנשטיין, פקיעו שאחבות, עם ז' בידיעבד, החיים שלת גראיט לה כטו פרוץ בפוקס, "כמ' בשעבודתי במשהרה מלאה וגם בשנית", כדי להיות יותר עם הבנות, חזרה חליקת כדי לשדרין, מה שחביבים ולא היה ליעשות מה שדרין, והיה פרוץ מטורף אחד והונבש שאנרי רוזת, והוא היה פרוץ מטורף אחד והונבש לנפשות לתופס את כל החשלם - עבודה, קריילם, די טידוף", הרा מספרת, בכל הטענה היה חישפה שלם לעשרות שנים לו נפש, מילשאה ולפנוי כעשר והחילה לחיזיד", לא ציור אינטואטיבי, שהוא צייר שיצא ממכביה לא ידעתני אין לצייר. הטרורה של עצבת ליה העניות, שבעת בוטיפקה ואברהם לי פשוט לאן בך התחלתי. בדיעבד שטובר שהיה לי ז' לבטח הרבה דברים".

בשבב פחה להזכיר שלוש שנים, הלהקה למדת שד רגילה. "לא כואב לי בולם אבל עברון שלוש שנים פאו שנבדקתי או הולכת", הרה תוי פציגין, לא כואב לי בולם, הגשתי לכבודו שהרגזש שיש לי ווש בשד ובבלשות. והוא הוליך אותה לפטנורטית בשחוורז התוצאות, הותמן אליו זודת", בשהודו אפא התקשר וההתוצאות חביבה שלם פיד בפה פודרב, "זה היה רגע עז ישבנו אגלו במדמאתה והוא אבד בזרה הפוך ביהםר - לאצערין יש לך סרטון בשד ובלייפציג אשר הוגה".

זה סיפור על שתי נשים. אורלי ורותי. אחת פיבר חיים שונה, אבל את רקי ששתיהן הלו בכרמן אבל לכל את מצב טאהרה. אורלי החליטה לפרטן השם, המהלה רותי כבר לא ניתנת לדמיון. לטראות זאת, ופודרים שלחם מאיד דסיטים. שתיהן אנטניות. שדברות על הבוה החוק על האבונות בהתהדרם גם מטהלה, שתיהן מתארות את ההפנעה הדור. אך בשאלה על דבריהם הדרה, לא יתירם.

פומ' בוט' בפה'

לפני כסבוצ' נפתחה בזוכת התרבות פור
תשוכה הרשה בשם "ינקודות אודר". בתש
מזכורות עבדות שנוצרו על ידי יוצרים ש
במחלות הפרסן ונוועדו באמנויות בחילק מלח
החותמאות האישיות שליהם עם המחלקה. וכך
התשובה העמדים האנוגרא להלמה בפרטן
ריהת פודיעין, שבספרתם להעלוות לבודאות
ונושא התמודדות עם טחלה הסדרן. שם פס
גם את אורלי שלם ורווי קורנבלו, שתו יי
שפיטר התמודדו ענעם במחלקה פעדן השם
אורלי שלם (49) מהישוב ניל', נש
ואם לשתי בנות היא ירושלים בטוקור.
ילדותה לא היה בית פטוש אבל כוח שהיא
רת מפאר לטוביה זיה היה עם המשון אה
ורבה תריבכה", אביה היה חולחה לאורה כל יי
תה ואבוי טיפלה בו ובכולם כל הוון. עס ז
אביה הקפיד לראות את האזרדים הדוחבים וה
גוד בברחים גוד צחצ'ה גוד צחצ'ה גוד צחצ'ה

קורנבלו : "כשחזרנו מרמת הגולן קנינו סלון שחור וצירתי המון ציריים באפור ושחור, מה שלא קרה קודם. בהתחלה חשבתי שהזיהוב להתאים את העבודות לסלון אбел בדיעבד, זו הייתה נבואה עד לפניהם שידעתני שאני חולת."

"היום אני משילמה עם המצב, ונראה לי שבגלל זה הצבעים הפכו למאדים. הציור הוא מקום מקלט ממשם, מקום שמאפשר לב纠正 מהסבל שmagigut בעקבות המחללה, אמנים היום אני צריכה להתאים את היציר לכוחות של ידיוים רועדות וקשה לי, אבל זה מרגיע"

"חשוב לי לתת את הדוגמא האישית עד הסוף, שציריך לקום מכל שבר ולנסות להיות עד כמה שאפשר"

לחטאיהם את הגיזר לפוחות שליל כי הודים רועה דות וקשה לי, אбел והטרגי. בתקופת האחרונה יש הרבה במאובני אбел בלבבותם של בני נועת. לפני כחורי צירתי שוב, אני שלטה עם המזב, הציריים גונתים לי בותה.

את צירית הוא מחקיק לטשפתה וחברהו: "חשוב לי שישאלו להם ציריים טריטמי", אומרים טים, ביחסים היוצרים. אני רוצה להשאיר להם מה שפהה. האמנות גוננת לי החזקת חיים, הנינה נתנות לי בותה, שכן בזוולה לתת ציריים לאחורי. אני פוקה מהאטוטיות תאריך לי את החיים ותעדור לי לתת כוח נס לאחרים.

לקראת התערוכה האחורנית ציירה קורנבלו לצייר מסקיים לו קראה משבצת של החירות. הוא משקר את משפטה התומכת ונראים בו קין וגוזלים. "את באנטז' בתרן הקן ואלה אלל" שת הילידים שפטעלים קר" פסבירות פאר בעללה. "אוליל" עונת רותי – אם כבר חלית, או צרך שיתהפל מלך ותהי פוקה במשפחת תוכחתן. לבול יש לי משפחה פרוסה, אני גאה בבניים ובכלות של בכעל שליל, וגם במודיעין הביבה תופכת ומקיפה אותה בהמן חם ואחתבה.

לאחרונה אף סריטה רותי צירוי, בו נשף נוף של ים ושני כסאות נוח. "ינתי אותו לבני" ששים בפסוד ויביר ש"ס חים פוך לעובדה" היא אורתה בחוץ.

אני יושבת ומשוחחת עם רותי ומאריך בעלה על הסוף הקרב, על התמיכה והאהבה הרמה שלו לדՐעיהו, אותה הוא מוגדר כחברת הבי טובה שלו, על האהבה שלהם ומגנטה להבין איך שואבים מהם. רותי מסבירה לי בחיקון "אפשר להיות חוללה ולחשא אופטימי ושתת, ועדיין להנחות מהבעל הילידים ומהשפחה. השום לי כדי להעיבר לאנשים מסר אופטימי, בספר של רותי. גם כשהיא נפצעה על הקרים את יכולת ייחודה, אני אמליך לאפוך את עצמן ולשדר ודוניה. אני אמליך שבטאה של המשפחה עד היסוד, טוג של מודול וחוקי. שציריך לקום מבל שבר ולנכונות להזיות הפוך, שציריך לסתה עד כהה שאפשר."

לפרטים ומודיען על הפעילותות השונות של האנדה לטלהה בדורון טיפע פודיען: שלחה זק דבון הדנץ – 08-5353-49-08

שהיא חוללה שוב, כמו שלם, גם היא בדירתה על נבואה שהתבטאה באזמנות, עוד טרם היגיון. "בשחוון מרתת הצלן קניתו סלון שחור וצירתי הטען ציריים באפור ושחור, מה שלא קרה קודם בתהלה השפטית שזה שפכלי להתאים את העבר" דות לסלון אбел בדיעבד, זו היהת נבואה עד לפניהם שידעתני שאני חולת."

בשנת 2011 קיבל קורנבלו את הבשורה הקשה, בעקבותיה תחזרת לחוץ בבן, ועייפות חרולה, גילהת שתגידיול חזר, נדל ותפשט ונפטר. אז כעת בשני פוקדים בגדי יין ובצד שפאלן, רופאים מאיכלוב החליטו לנחתה שוב. באותה השנה הוא אושפזה בשנה ועbara שבעה ימות ורחלות בהם היה סתתבוויות שונות.

לשורות כל הבידוחים, לפני שעתני הבהירו לה ורופאים שאין מלה לעשות יותר, אין דרכ לרגע את הסרטן שהתפשט בונחת. לפני כחורי דשימים, חתמה קורנבלו על מופס' "החוללה הנבואה למות" בו הוא מצורורה שאינה רוצה לקבל צד סיופולים בארכבי תיימן.

מה עושרים עם וידיהם בזוז "זה פאק מאד קשה", ברור שאני רוצה להמשיך לחיות, להיות עם הילדים, הנבדים והבעל היוקר שליל, אבל עם זאת, היום אני נמצאת בודדות, שכן יש עליה, יותר שמחה, אני יודעת לאן הדרך סובילה,

שלם: "חודשיים לפני שחלתי פתאום לשימוש בצבע השחור. זה כמו נבואה שהגשימה את עצמה, קראתי לצייר הזה מחול הצללים עוד לפני שידעתני שחלתי"

"אם היו לי מילים כנראה לא הייתי מצירית אבל זה משחו נורא רגשי, אני מצירית את הרגשות שלי, זה סוג של מסע של חיפוש פנימי"

אין לי אונס שליטה על זה אבל אני יכולה לפחות לסיסם את חי' בגאון פכבר. הפותחות זה הלק מהחורים. השום לי להבהיר שאני יכולה את החיים וטשטח אותי שאני יכולה עוד לחתן, שוד לעור, לתהום."

השלמה עם המות

את האמנות בחויה מתאות קורנבלו בטוקום בפלם, מה טפחים הוא, שבתקופה האחורנית, לאחר ההשלמה עם מותה הקרב, הציריים שלם הפסיקו שיחות יזרר, בגעוניים ורגועים. "היום אני משלהם עם המזב, ורואה לי שבגלל זה הצעירים הם הפכו למלא פלירט. האזרוד הוא פוקם מפלט משפחה, מקום שמאפשר לברוח מההפל שגיגע בעקבות התחלה, אונס והום אני צריכה

אחרי הניותה השבה ש恢ב נאחוריה. היה לי שקס נפש, היתי מכירות אבל חשבתי שהגמור. "באותה תקופה למדת, עבדה והתגרבה בקונילו ובאגנון גשות הדסה, ואף החלטה לזייר בזורה יותר מכך. חיש שנים אחר בן, בני פיוון לחזיות ברמת חיים אחרת, בקרה טשפת קורנבלו לרשת הנובלן. הרוגב בא לדי ביפוי באומנות. "שם התחלתי לטפס לעסוק באומנות, ולטוהר תכשיטנות, יצירתי תכשיטים, עבודות וכוכיות, עבדתי בפסיפס וצירתי".

עוד נבואה שחורה

לאחר כמה שנים שוב חורה המשפחה לטו' דיין ובודיעד, קורנבלו התחללה להבין בתוכה